

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 01.08 2016. godine
Ref. br.:RK 970/16

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI122/15

Podnosilac

Tarkett D.O.O.

**Ocena ustavnosti presude br. AC-I.-14-0169-A0001 Žalbenog veća
Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na
Kosovsku agenciju za privatizaciju
od 02. aprila 2015. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Tarkett D.O.O iz Bačke Palanke, Republika Srbija (u daljem tekstu: podnosilac) koga zastupa advokat g. Milan Lazić.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu br. AC-I.-14-0169-A0001 od 02. aprila 2015. godine Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Žalbeno veće), koja je podnosiocu zahteva dostavljena 08. juna 2015. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je zahtev za ocenom ustavnosti osporene presude kojom su, prema navodima podnosioca, povređeni članovi 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] 32. [Pravo na Pravno sredstvo] i 46. [Zaštita Imovine] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članovima 21.4 i 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 8. oktobra 2015. godine, podnosilac je DHL poštom podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 6. novembra 2015. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Roberta Carolana za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Bekim Sejdiu.
7. Dana 14. decembra 2015. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva i Vrhovni sud Kosova o registraciji zahteva.
8. Dana 26. aprila 2016. godine, Sud je zahtevao da mu Žalbeno veće dostavi dokaze o datumu kada je osporena presuda dostavljena podnosiocu zahteva.
9. Dana 29. aprila 2016. godine, Žalbeno veće je obavestilo Sud da je osporena odluka dostavljena podnosiocu 8. juna 2015. godine.
10. Dana 13. juna 2016. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

11. Dana 28. oktobra 1992. godine, privremeni upravni organ Društvenog preduzeća „Fazita“ - Fabrika zidnih tapeta (u daljem tekstu: D.P. Fazita) je doneo odluku da se integriše (pripoji) sa Deoničarskim društvom Sintelon (u daljem tekstu: D.D. Sintelon) koje je uglavnom imalo privatni kapital.

12. Dana 04. novembra 1992. godine, Privredni sud u Novom Sadu je registrovao svu aktivnu i obaveze D.P. Fazita i iste transferisao u ujedinjenu kompaniju D.D. Sintelon.
13. Posle toga, Upravni organ D.D. Sintelon je odlučio da oformi jedno novo preduzeće na Kosovu imenovano - Društvo sa ograničenom odgovornošću „Fazita-Sintelon" (u daljem tekstu: D.O.O. Fazita-Sintelon).
14. Dana 02. decembra 1992. godine, novo preduzeće D.O.O. Fazita-Sintelon je registrovano u Privrednom sudu u Prištini, sa D.D. Sintelon registrovanim kao jedinim osnivačem ovog novog preduzeća.
15. Ovo pravno stanje je nastavilo da postoji do formiranja Kosovske poverilačke agencije (u daljem tekstu: KPA). KPA je odlučila da ne dozvoljava spajanje D.D. Sintelon i D.O.O. Fazita-Sintelon.
16. KPA je odlučila da pravno lice D.O.O. Fazita-Sintelon bi trebalo da se tretira kao društveno preduzeće. Onda je pokrenula postupak privatizacije pravnog lica D.O.O. Fazita-Sintelon.
17. Dana 25. avgusta 2004. godine, podnosilac zahteva je obavestio KPA o nameri da podnese tužbu u vezi ove pravne stvari.
18. Dana 16. septembra 2004. godine, KPA je privatizovala kao društvenu imovinu D.O.O. Fazita-Sintelon.
19. Dana 11. aprila 2005. godine, podnosilac zahteva je podneo tužbu Specijalizovanom veću Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Specijalizovano veće).
20. Podnosilac je u tužbenom zahtevu tvrdio da je D.D. Sintelon jedini vlasnik D.O.O. Fazita Sintelon, da je ovo preduzeće KPA prodala kao društvenu imovinu. Zbog toga je podnosilac zahtevao da mu KPA isplati na ime gubitka imovine sa kamatom (iznos cene za koju je pravno lice prodato u privatizaciji), kao i da mu se nadoknadi gubitak profita, kao rezultat njegovog navodno nezakonitog tretiranja od strane KPA.
21. Podnosilac navodi da bi Kosovska agencija za privatizaciju (kao pravni naslednik KPA) imala pravo da smatra nevažećim spajanje D.D. Sintelon i D.P. Fazita, jedino ako je ono izvršeno na nezakonit i diskriminatorски način prema članu 5.3 Uredbe UNMIK-a 2002/12. Međutim, podnosilac zahteva navodi da je transformacija putem spajanja zasnovana na Zakonu o preduzećima iz 1988. godine, koji je bio važeći zakon na Kosovu u to vreme, shodno Uredbi UNMIK-a 1999/24.
22. Dalje, podnosilac kao dokaz da nije bilo diskriminacije nakon spajanja navodi da je dana 30. septembra 1998. godine, D.D. Sintelon omogućilo radnicima D.O.O. Fazita Sintelon da dobiju besplatne deonice preduzeća. Deonice je dobilo 134 radnika, od kojih su 98 njih bili Albanci, što je, navodno, dokaz da nije bilo diskriminacije nakon spajanja preduzeća.

23. Dana 20. juna 2013. godine, održano je ročište na kome je utvrđeno da će tuženu predstavljati Kosovska agencija za privatizaciju (u daljem tekstu: KAP) kao pravni naslednik KPA. Tokom iste rasprave, podnosilac zahteva je pojasnio da je D.D. Sintelon sada pripojena kompaniji Tarkett D.O.O iz Bačke Palanke. Argumentovao je da se kao pravni naslednik D.D. Sintelon treba smatrati Tarkett D.O.O iz Bačke Palanke.
24. Dana 15. aprila 2014. godine, Specijalizovano veće je (presuda SCC-05-0113) odbilo, kao neosnovanu, tužbu podnosioca za naknadu zbog gubitka imovine i gubitka profita.
25. Specijalizovano veće je, shodno članu 5.4 Uredbe UNMIK-a 2002/12, ispitivalo da li je spajanje koje se dogodilo nakon 22. marta 1989. godine a) zasnovano na primenjivim zakonima i da li je spajanje b) izvršeno na ne diskriminatorški način.
26. Specijalizovano veće je stalo na stanovište da je *“spajanje bilo tipa 'preuzimanja' DP Fazite koje je bilo u potpunosti integrisao u Sintelona DOO i time je izgubilo je svoju pravnu ličnost [...] Prema tome spajanje iz 1992. godine je bilo klasični primer privatizacije - društveni kapital je izmenjen kako bi postao deo privatne kompanije.“*
27. Specijalizovano veće je zaključilo da prema važećem zakonu, članu 2 (1) Zakona o prometu i raspolaganju društvenim kapitalom *“Ugovor o prodaji/privatizaciji društvene imovine i kapitala treba da zaključi Razvojni fond prema članu 2 zakona.“*
28. Specijalizovano veće je obrazložilo da sporni ugovor nije zaključio Razvojni fond i *“sredstva koja se pritom prikupile nisu pripala Razvojnog fondu“*. Sud je izveo zaključak da je spajanje izvedeno na nezakonit način.
29. Specijalizovano veće je konstatovalo da podela besplatnih akcija radnicima D.P. Fazite *“je nevažna - radnici nisu bili vlasnici društvenog kapitala.“*
30. Specijalizovano veće nije razmatralo pitanje diskriminacije tokom spajanja, jer je smatralo da je to *“nevažno. Odlučujući o spajanju bez valjanog postupka privatizacije Privremeni organ nametnuo je DP ‚Faziti‘ da izda nezakonito rešenje i nije važno da li je to rešenje izvršeno na ne diskriminacijski način.“*
31. Dana 19. maja 2014. godine, podnosilac zahteva je podneo je žalbu Žalbenom veću protiv presude Specijalizovanog veća zbog *“kršenja procedure, pogrešno utvrđivanja činjeničnog stanja i pogrešne interpretacije zakona.“*
32. Podnosilac zahteva je u žalbi tvrdio da je sud primenio pogrešan zakon i da je umesto Zakona o prometu i raspolaganju društvenim kapitalom, trebao da bude primenjen Zakon o preduzećima (Sl. list br. 77, 31. decembar 1989. godine).

33. Dana 02. aprila 2015. godine, Žalbeno veće je (presuda AC-1-14-0169- A0001) odbilo, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdilo presudu Specijalizovanog veća.
34. Žalbeno veće je našlo da je spajanje nezakonito čak i u slučaju primene Zakona o preduzećima, koji članom 14. predviđa da *“za organizaciju osnovne organizacije udruženog rada, odlučuju radnici u skladu sa Statutom preduzeća.”*
35. Žalbeno veće je, dalje, ispitivalo član 13. Statuta D.P. Fazita *“gde se ističe da radnici mogu da vrše izmene u organizaciji preduzeća tako da može de se ujedini da se pripoj nekom drugom preduzeću ili da se deli na dve i više preduzeća u vezi sa izmenama i organizaciji preduzeća radnici odlučuju većinom glasova sveukupnog broja radnika preko referenduma.”*
36. Iz gore citiranog, Žalbeno veće je utvrdilo da su *“u konkretnom slučaju promene u preduzeću su izvršene u potpunoj suprotnosti sa članom 13 Statuta preduzeća.”*
37. Žalbeno veće je na kraju zaključilo da se u *“konkretnom slučaju radi se o poklonu ili pretapanju društvenog kapitala D.P. 'Fazita' kod jednog akcionarsko društvo u Srbiji. Sto predstavlja tipičan primer arbitrarnih i nelegalnih odluka.”*

Navodi podnosioca

38. Podnosilac zahteva tvrdi da su osporenim presudom Žalbenog veća povređeni članovi 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] 32. [Pravo na Pravno sredstvo] i 46. [Zaštita Imovine] Ustava.
39. Podnosilac, dalje, obrazlaže da Žalbeno veće nije ispravno sastavljeno u skladu sa Zakonom br. 04/L-033 O Posebnoj komori Vrhovnog suda Kosova za pitanja u vezi sa Kosovskom agencijom za privatizaciju, koji uređuje sastav i organizaciju Posebne komore, koji u članu 3.12 predviđa:

“Žalbeno veće sastavljeno je od petoro (5) sudija, od kojih troje (3) moraju biti međunarodne sudije, a dvoje državljani Kosova”.
40. U konkretnom slučaju, podnosilac zahteva tvrdi da je Žalbeno veće bilo sastavljeno od *„troje (3) sudija koji su državljani Kosova i (2) dvoje međunarodne sudija.“*
41. Podnosilac, dalje, navodi imena lokalnih sudija koji su državljani Kosova i tvrdi da su oni su predstavljeni kao lokalne sudije na zvaničnoj internet prezentaciji Posebne komore Vrhovnog suda Kosova.
42. Zbog, navodno, neispravno sastavljenog Žalbenog veća podnosilac smatra da je povređen član 31. Ustava, koji predviđa: *“Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama [...] u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog suda.”*

43. Podnosilac, dalje, argumentuje "da kako je presuda br. AC-I.-14-0169-AOOOI od 2. aprila 2015. godine doneta od strane neispravno sastavljenog žalbenog veća sa većinom lokalnih sudija umesto međunarodnih sudija, podnosilac smatra da se Žalbeno veće Vrhovnog suda Kosova ne može smatrati nepristrasnim i ustanovljenim po zakonu", i na taj način su povređeni članovi 31. i 32. Ustava.
44. Dalje, podnosilac argumentuje da "nijedno (Specijalizovano i Žalbeno) veće nije čak ni uzelo u razmatranje ispunjenje oba uslova iz člana 5.4 Propisa UNMIK-a 2002/12. Zapravo, oba veća su prekoračila svoja ovlašćenja jer su analizirala da li je postupak spajanja izvršen u skladu sa zakonima o privatizaciji, umesto da postupaju u skladu sa svojim ovlašćenjima koja su predviđena propisom UNMIK-a."
45. Podnosilac zaključuje da "prvostepeno i drugostepeno veće je utvrdilo diskriminaciju bez odgovarajuće ocene činjenica i dokaza i bez uzimanja u obzir propisa UNMIK-a." Na ovaj način je, prema navodima podnosioca, povređen član 46. Ustava.
46. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda "da poništi u celosti Presudu Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja u vezi sa Agencijom za privatizaciju Kosov. (PKVS) br. AC-I.-14-0169-AOOOI od 16. Aprila 2015. godine. Pored toga da Ustavni sud naloži Žalbenom veću d. donese novu odluku uz ispravno sastavljeno Veće koje će se sastojati od troje međunarodnih i dvoje lokalnih sudija, i da uzme u razmatranje i oceni sve činjenice i dokaze koje je Podnosilac predstavio tokom celokupnog postupka, uz urednu zaštitu ustavnih prava podnosioca. Konačno, Podnosilac predlaže da njegov zahtev naveden u Tužbi od 11. aprila 2005. godine bude u celosti prihvaćen."

Prihvatljivost zahteva

47. Sud ispituje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, utvrđene Ustavom, dalje propisane Zakonom i predviđene Poslovníkom.
48. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1 i 7 člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:
- „1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.
[...]
7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.*
49. Sud se, takođe, poziva na član 48. [Tačnost podneska] Zakona, koji predviđa:
- “Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.*

50. Štaviše, Sud uzima u obzir pravilo 36 (1) d) i (2) d) Poslovnika, koje propisuje:
- „(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:
- [...]
d) ako je zahtev *prima facie* opravdan ili nije očigledno neosnovan.
- (2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:
- [...]
d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepio svoju tvrdnju“.
51. Sud ponavlja da podnosilac zahteva tvrdi da je osporena presuda Žalbenog veća povredila članove 31. 32. i 46. Ustava.
- (i) Navodne povrede člana 31. i člana 32. Ustava**
52. Sud primećuje da je podnosilac u osnovi zasnovao svoj zahtev na tvrdnji da Žalbena veće nije bilo sastavljeno u skladu sa članom 3. stavom 12. Zakona br. 04/L-033 o Posebnoj komori Vrhovnog suda Kosova za pitanja u vezi sa Kosovskom agencijom za privatizaciju.
53. Podnosilac tvrdi da ovaj član uređuje sastav i organizaciju Žalbenog veća i da je u konkretnom slučaju Žalbena veće bilo sastavljeno od *“troje (3) sudija koji su državljani Kosova i (2) dvoje međunarodne sudija“* pa se ovako sastavljeno Žalbena veće *“ne može smatrati nepristrasnim i ustanovljenim po zakonu“*, kako je to predviđeno članom 31. Ustava.
54. Dalje, podnosilac obrazlaže da je *“ovako nezakonito sastavljeno veće odlučivalo o žalbi podnosioca“* i sprečilo podnosioca *“da koristi pravna sredstva“*, pa su usled ovako sastavljenog Žalbenog veća povređeni članovi 31. i 32. Ustava.
55. U vezi ovih tvrdnji podnosioca, Sud primećuje da je članom 6. Zakona Br. 04/L-273 o izmenama i dopunama Zakona koji se odnose na mandat Misije vladavine prava Evropske unije u Republici Kosovo izvršene izmene Zakona br. 04/L-033 o Posebnoj komori Vrhovnog suda Kosova za pitanja u vezi sa Kosovskom agencijom za privatizaciju.
56. Zakon br. 04/L-273 o izmenama i dopunama Zakona koji se odnosi na mandat Misije vladavine prava Evropske unije u Republici Kosovo, u članu 6. stav 5 predviđa sledeće:

Član 6.

Izmene i dopune Zakona br. 04/L-033 o posebnoj komori Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (Zakon)

5. U Članu 3 osnovnog zakona, stav 12, preformuliše se tekstom koji sledi:

„12. Žalbeno veće se sastoji od petoro (5) sudija, od kojih su dvoje (2) međunarodni/ EULEX sudije. Na obrazloženi zahtev nadležnog organa EULEX-a, Sudski savet Kosova odlučuje da se sudsko veće sastoji od većinskog broja međunarodni/ EULEX sudije. Predsednik Posebne komore služi kao predsedavajući žalbenog veća. Četvoro (4) ostalih Članova žalbenog veća postavlja predsednik Posebne komore nakon konsultacija sa Predsednikom Sudskog Saveta Kosova.“

57. Zakon br. 04/L-273 o izmenama i dopunama Zakona koji se odnose na mandat Misije vladavine prava Evropske unije u Republici Kosovo, u članu 10. previđa da ovaj Zakon *“stupa na snagu 15 dana po objavljivanju u Službenom glasniku Republike Kosova.“*
58. Sud, dalje, primećuje da je Zakon br. 04/L-273 o izmenama i dopunama Zakona koji se odnose na mandat Misije vladavine prava Evropske unije u Republici Kosovo, proglašen dekretom predsednice Kosova, dana 07. maja 2014. godine, i da je isti stupio na snagu 22. maja 2014. godine.
59. Na osnovu gore navedenog, Sud zaključuje da su tvrdnje podnosioca zahteva u vezi *“neispravno sastavljenog Žalbenog veća koje je u suprotnosti sa zakonom“* zasnovane na članu zakona koji je stavljen van pravne snage dana 22. maja 2014. godine, a da je Žalbeno veće sastavljeno posle ovog datuma u skladu sa izmenjenim zakonom.
60. Dalje, Sud zaključuje da je Žalbeno veće u momentu odlučivanja bilo sastavljeno u skladu sa važećim zakonom i njegovim izmenama i dopunama kao i sa članom 31. Ustava.
61. Zbog svega navedenog, Sud zaključuje da su tvrdnje podnosioca zahteva u vezi *“neispravno sastavljenog Žalbenog veća koje je u suprotnosti sa zakonom“* neosnovane i da u postupku pred Žalbenim većem nije došlo do povrede članova 31. i 32 Ustava.

(ii) Navodna povreda člana 46. Ustava

62. Podnosilac zahteva, dalje, tvrdi da je *“prvostepeno i drugostepeno veće utvrdilo diskriminaciju bez odgovarajuće ocene činjenica i dokaza i bez uzimanja u obzir propisa UNMIK-a“*, pa je na ovaj način, prema navodima podnosioca, povređen član 46. Ustava.
63. Ove tvrdnje podnosilac zahteva zasniva na članu 5. stav 4 Uredbe UNMIK-a 2002/12 o osnivanju Kosovske poverilačke agencije, koji predviđa sledeće:

"Preregistracija ili integracija javnog ili društvenog preduzeća posle 22 marta 1989 godine, utiče na njegov status kao javnog ili društvenog preduzeća samo ukoliko je takva preregistracija ili integracija obavljena;

- (a) U skladu sa važećim zakonom, i*
- (b) Na ne diskriminatorški način."*

64. Podnosilac tvrdi da *"nijedno (Specijalizovano i Žalbeno) veće nije čak ni uzelo u razmatranje ispunjenje oba uslova iz člana 5.4 Propisa UNMIK-a 2002/12. Zapravo, oba veća su prekoračila svoja ovlašćenja jer su analizirala da li je postupak spajanja izvršen u skladu sa zakonima o privatizaciji..."*
65. Sud primećuje da je Specijalizovano veće upravo prema članu 5.4 Uredbe UNMIK-a 2002/12 cenilo zakonitost sprovedenog postupka spajanja od 04. novembra 1992. godine, između D.D. Sintelon i D.P. „Fazita“.
66. Specijalizovano veće je stalo na stanovište da je *"spajanje bilo tipa "preuzimanja" [...] bilo klasični primer privatizacije"* i zaključilo da prema važećem zakonu, članu 2 (1) Zakona o prometu i raspolaganju društvenim kapitalom *" Ugovor o prodaji/privatizaciji društvene imovine i kapitala treba da zaključi Razvojni fond prema članu 2 zakona."*
67. Specijalizovano veće je utvrdilo da sporni ugovor nije zaključio Razvojni fond i da novčana *"sredstva koja se pritom prikupe nisu pripala Razvojnom fondu"*. Specijalizovano veće je izvelo zaključak da je spajanje izvedeno na nezakonit način.
68. Sud, dalje, primećuje da se Specijalizovano veće nije upuštalo u ocenu drugog uslova da li je spajanje izvršeno *"na nediskriminatorški način"*, jer je Specijalizovano veće našlo da nije ispunjen prvi uslov (zakonitost spajanja).
69. Specijalizovano veće je zaključilo da je spajanje izvedeno na nezakonit način i da su sve radnje posle *"nezakonitog rešenja"* o spajanju Privremenog organa D.P. „Faziti“ pravno ništavne i ne proizvode pravno dejstvo, bez obzira na koji su način sprovedene.
70. Sud, dalje, primećuje da su primedbe u vezi ispravne primene zakona koje su u postupku po žalbi, takođe, uzete u obzir od strane Žalbenog veća, koje je našlo da je spajanje nezakonito čak i u slučaju primene Zakona o preduzećima koji članom 14. predviđa da *"za organizaciju osnovne organizacije udruženog rada, odlučuju radnici u skladu sa Statutom preduzeća."*
71. Žalbeno veće je dalje ispitivalo član 13. Statuta D.P. „Fazita“ koji reguliše ovu materiju i zaključilo da su *"u konkretnom slučaju promene u preduzeću su izvršene u potpunoj suprotnosti sa članom 13 Statuta preduzeća."*
72. Žalbeno veće je izvelo zaključak da je spajanje nezakonito i po Zakonu o preduzećima i po Zakonu o prometu i raspolaganju društvenim kapitalom.

73. Žalbeno veće je zaključilo da se u "konkretnom slučaju radi se o poklonu ili pretapanju društvenog kapitala D.P. Fazita" kod jednog akcionarsko društvo u Srbiji. Sto predstavlja tipičan primer arbitrarnih i nelegalnih odluka."
74. Sud zaključuje da u postupku pred redovnim sudovima nije došlo do povrede člana 46. Ustava i da su tvrdnje podnosioca zahteva da je "prvostepeno i drugostepeno veće utvrdilo diskriminaciju bez odgovarajuće ocene činjenica i dokaza..." neosnovane jer se Specijalizovano veće i Žalbeno Veće nisu upuštali u ocenu drugog uslova, da li je spajanje izvršeno "na nediskriminatorški način".
75. Sud primećuje da podnosilac zahteva u osnovi nije zadovoljan ishodom spora i da je iste tvrdnje iznosio i pred redovnim sudovima, gde je u vezi primenljivog zakona dobio obrazložen odgovor od strane Žalbenog veća zašto se odluka o spajanju Privremenog organa D.P. „Faziti“ smatra nezakonitom po Zakonu o preduzećima i po Zakonu o prometu i raspolaganju društvenim kapitalom.
76. Međutim, Sud smatra da podnosilac zahteva samo navodi da je došlo do povrede njegovih ustavnih prava, ne objašnjavajući kako i zašto činjenice koje je izneo predstavljaju povredu ustavnog prava na koje se pozvao. On nije pružio nikakav *prima facie* dokaz, koji bi ukazao na povredu njegovih ustavnih prava (vidi: *Vanek protiv Slovačke Republike*, br. 53363/99, ESLJP, odluka od 31. maja 2005. godine).
77. Sud ponavlja da, kako bi postojao slučaj u vezi sa ustavnom povredom, podnosilac zahteva mora da potkrepi i dokaže da postupak pred redovnim sudovima, gledano u celini, nije sproveden na pravičan način i u skladu sa uslovima za pravično suđenje ili da su druge povrede ustavnih prava učinjene od strane redovnih sudova tokom postupka (vidi slučaj: *Shub protiv Litvanije*, br. 17064/06, ESLJP, odluka od 30. juna 2009. godine).
78. Sud, dalje, primećuje da je podnosiocu zahteva pružena prilika da u raznim fazama tog postupka predoči argumente i dokaze koje je smatrao relevantnim za svoj slučaj. Istovremeno je imao mogućnost da delotvorno ospori argumente i dokaze koje je predočila suprotna strana i ospori tumačenje zakona, kao navodno pogrešno protumačeno, pred Specijalizovanim većem i Žalbenim većem u redovnom sudskom postupku.
79. Sud ponavlja da nema zadatak da se bavi greškama u činjeničnom stanju ili važećem zakonu, navodno počinjenim od strane redovnih sudova prilikom ocene dokaza ili primene zakona (zakonitost), osim i u meri u kojoj su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost). Podnosilac zahteva mora da podnese obrazloženu tvrdnju i ubedljiv argument kada tvrdi da je javni organ povredio njegova/njena prava i slobode zaštićene Ustavom.
80. Sud, dalje, ponavlja da nema zadatak prema Ustavu da deluje kao sud trećeg ili četvrtog stepena u pogledu odluka donetih od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da utvrđuju činjenice, tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi slučaj: *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. godine; vidi, takođe, slučaj:

KI70/11, podnosioci zahteva: *Faik Hima Magbule Hima i Bestar Hima*, Ustavni sud, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).

81. Sud zaključuje da su svi argumenti podnosioca zahteva, koji su bili relevantni za rešenje spora, propisno saslušani i da su ih sudovi valjano ispitali, da su materijalni i pravni razlozi za odluku koju on osporava detaljno izloženi i da je postupak pred redovnim sudovima, u celini gledano, bio pravičan.
82. Sud smatra da uslovi prihvatljivosti, kao što je propisano Ustavom, dalje predviđeno Zakonom i utvrđeno Poslovníkom, nisu ispunjeni.
83. Iz gore navedenih razloga, Sud zaključuje da podnosilac zahteva nije potkrepio i dokazao svoje tvrdnje. Dakle, njegov zahtev je očigledno neosnovan i neprihvatljiv na ustavnim osnovama.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članovima 20. i 48. Zakona i pravilom 36 (1) (d) i (2) (d) Poslovníka, na sednici održanoj 13. juna 2016. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

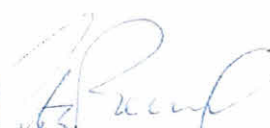
Sudija izvestilac

Robert Carolan

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi